

[Avaleht](#) > ... > [Õigusaktid Ja Kohtupraktika](#) > [Liikmesriigi Õigus](#) > Croatia

Liikmesriigi õigus

Sisu koostaja:

Horvaatia

Horvaatia

Horvaatia Vabariigi põhiseadus

[Horvaatia Vabariigi põhiseadus \(Ustav Republike Hrvatske\)](#)

Kõige tähtsamad kriminaalõigusaktid

Karistusseadustik (*Kazneni zakon*; Horvaatia Vabariigi ametlik väljaanne (*Narodne Novine*, NN) nr [125/11](#), [144/12](#), [56/15](#), [61/15](#), [101/17](#), [118/18](#) ja [126/19](#))

Uue karistusseadustikuga, mis jõustus 2013. aasta esimesel päeval, juurutati mõned uuendused, nagu rangemad karistused ja pikemad aegumistähtajad, aga ka uued süüteod, nagu töötasu maksmata jätmine, ettevaatamatu sõidukijuhtimine ja ebaseaduslik hasartmängude mängimine. Karistusseadustikus 2012. aasta detsembris kriminaalvastutuse valdkonnas tehtud muudatuste tulemusel muutus uimastite omamine isikliku kasutamise eesmärgil väärteoks.

Karistusseadustikul on üld- ja eriosa.

A) Karistusseadustiku üldosa sisaldab sätteid, mida kohaldatakse kõigi süütegude suhtes. Neis sätetes sisalduvad karistatavuse, trahvide ja kriminaalkaristuste üldised eeldused.

B) Karistusseadustiku eriosa sisaldab konkreetsete süütegude kirjeldusi ja vastavaid karistusi, sealhulgas neid, mida reguleeritakse muude õigusaktidega. Horvaatia karistusseadustikus sätestatud süüteod on järgmised:

- inimsuse ja inimväärikuse vastased süüteod;
- elu- ja kehavastased süüteod;
- inimõiguste ja põhivabaduste vastased süüteod;
- töö- ja sotsiaalkindlustuse vastased süüteod;
- isikuvabaduse vastased süüteod;
- eraelu puutumatuse vastased süüteod;
- au- ja mainevastased süüteod;
- seksuaalse vabaduse vastased süüteod;
- laste seksuaalne kuritarvitamine ja seksuaalne ärakasutamine;
- abielu-, perekonna- ja lastevastased süüteod;
- inimeste tervise vastased süüteod;
- keskkonnavastased süüteod;
- üldise turvalisuse vastased süüteod;
- liiklusohutuse vastased süüteod;
- varavastased süüteod;
- majandusalased süüteod;
- arvutisüsteemide-, tarkvara- ja andmevastased süüteod;
- võltsimine;
- intellektuaalomandi vastased süüteod;

- avaliku korra vastased süüteod;
- kohtuvõimu vastased süüteod;
- avaliku korra vastased süüteod;
- hääleõiguse vastased süüteod;
- Horvaatia Vabariigi vastased süüteod;
- välisriigi või rahvusvahelise organisatsiooni vastased süüteod ning
- Horvaatia Vabariigi relvajõudude vastased süüteod.

Kriminaalmenetluse seadus (*Zakon o kaznenom postupku*; NN nr 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – Horvaatia konstitutsioonikohtu määrus ja otsus, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 ja 126/19)

Selles seaduses on sätestatud normid, mis tagavad, et ühtegi süütut isikut ei mõisteta süüdi ja et kuriteo toimepanijatele määratakse karistused või nende suhtes kohaldatakse muid meetmeid seaduses sätestatud tingimustel ja pädevas kohtus seaduslikult ellu viidud menetluse alusel.

Süüdistuse esitamine ja kriminaalmenetlus võivad toimuda ja lõppeda üksnes selles seaduses sätestatud eeskirjade ja tingimuste kohaselt.

Kriminaalmenetluse seadusega on Horvaatia õigussüsteemi üle võetud järgmised ELi õigusaktid:

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta direktiiv 2010/64/EL õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses (ELT L 280, 26.10.2010);
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiiv 2011/36/EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset (ELT L 101, 15.4.2011);
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/93/EL, mis käsitleb laste seksuaalse kuritarvitamise ja ärakasutamise ning lasteporno vastast võitlust (ELT L 335, 17.12.2011);
4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT L 142, 1.6.2012);
5. nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsus 2008/977/JSK kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta (ELT L 350, 30.12.2008);
6. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK (ELT L 315, 14.11.2012);
7. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiiv 2013/48/EL, mis käsitleb õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses ning õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega (ELT L 294, 6.11.2013);
8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/42/EL kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus (ELT L 127, 29.4.2014);
9. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/62/EL, milles käsitletakse euro ja muude vääringute kriminaalõiguslikku kaitset võltsimise vastu ning millega asendatakse nõukogu raamotsus 2000/383/JSK (ELT L 151, 21.5.2014);
10. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul (ELT L 65, 11.3.2016);
11. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1919, milles käsitletakse tasuta õigusabi andmist kahtlustatavatele ja süüdistatavatele kriminaalmenetluses ning isikutele, kelle üleandmist taotletakse Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses (ELT L 297, 4.11.2016, lk 1).

Kriminaalmenetlus viiakse ellu volitatud süüdistaja taotlusel.

Nende kuritegude puhul, mille korral algatatakse kriminaalmenetlus *ex officio*, on volitatud süüdistaja riiklik süüdistaja ehk prokurör (*državni odvjetnik*), samal ajal kui nende kuritegude puhul, mille korral algatatakse kriminaalmenetlus erasüüdistusega, on pädev süüdistaja erasüüdistaja (*privatni tužitelj*). Teatavate seaduses sätestatud kuritegude korral algatab riiklik süüdistaja kriminaalmenetluse üksnes kuriteoohvri taotluse alusel. Kui seaduses ei ole sätestatud teisiti, peab riiklik süüdistaja algatama kriminaalmenetluse, kui on alust arvata, et teatav isik on pannud toime kuriteo, mille korral algatatakse kriminaalmenetlus *ex officio*, ja kui sellele isikule süüdistuse esitamisele ei ole õiguslikke takistusi.

Kui riiklik süüdistaja leiab, et kriminaalmenetluse algatamiseks või elluviimiseks ei ole alust, võib kõnealuses seaduses sätestatud tingimustel tema asemel süüdistajana asja kohtusse anda kuriteoohver.

Süüdimõistvate kohtuotsuste õiguslike tagajärgede, karistusregistri- ja rehabiliteerimise seadus (*Zakon o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji*; NN nr 143/12 ja 105/15)

See seadus reguleerib süüdimõistmise õiguslikke tagajärgi, karistusregistri andmete korraldamist, pidamist, kättesaadavust, avaldamist, kustutamist ja rahvusvahelist vahetamist ning rehabiliteerimist.

Seadus sisaldab sätteid, mis on kooskõlas järgmiste Euroopa Liidu õigusaktidega:

- nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsus 2009/315/JSK, mis käsitleb karistusregistrite andmete vahetamise liikmesriikidevahelist korraldust ja andmete sisu;
- nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus 2009/316/JSK Euroopa karistusregistrite infosüsteemi (ECRIS) loomise kohta raamotsuse 2009/315/JSK artikli 11 kohaldamiseks.

Horvaatia karistusregistrit korraldab ja peab justiitsministeerium, mis on samal ajal ka keskasutuse karistusregistri andmete vahetamisel teiste riikidega (edaspidi „ministeerium“).

Karistusregistrit peetakse füüsiliste ja juriidiliste isikute kohta, kes on Horvaatias lõpliku kohtuotsusega süütegudes süüdi mõistetud. Karistusregistrit peetakse ka Horvaatia kodanike ja Horvaatias asuvate juriidiliste isikute kohta, kes on lõpliku kohtuotsusega süütegudes süüdi mõistetud väljaspool Horvaatiat, kui sellised andmed on ministeeriumile edastatud.

Karistusregister sisaldab loetelu isikutest, kes on lõpliku kohtuotsusega süüdi mõistetud laste seksuaalses kuritarvitamises ja seksuaalses ärakasutamises ning muudes kõnealuse seaduse artikli 13 lõikes 4 osutatud süütegudes.

A) Horvaatia kõige olulisemad õigusaktid tsiviil-, äri- ja haldusõiguse valdkonnas

Võlaõigusseadus (*Zakon o obveznim odnosima*; NN nr 35/05, 41/08 ja 125/11)

See seadus reguleerib tsiviilkohustuste aluseid (üldosa) ning lepingulisi ja lepinguväliseid tsiviilkohustusi (eriosa).

Tehingupooled on vabad oma tsiviilkohustusi haldama, kuid neid ei või hallata Horvaatia põhiseaduse, kohustuslike õigusnormide ja avaliku korraga vastuolus oleval viisil.

Omandi- ja muude asjaõiguste seadus (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*; NN nr 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 ja 152/14)

Selle seadusega on kehtestatud omandi valdamise üldine kord. Selle seaduse sätteid kohaldatakse ka nende asjade valdamise suhtes, mille kohta kehtib mõni õiguslik erikord, kui need sätted ei ole selle korraga vastuolus.

Seaduses omandiõiguse ja omanike kohta sätestatud kohaldatakse *mutatis mutandis* kõigi teiste asjaõiguste suhtes, kui seaduses ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti või nende õiguslikust laadist ei tulene teisiti.

Pärimisseadus (*Zakon o nasljeđivanju*; NN nr 48/03, 163/03, 35/05 – võlaõigusseadus – ja 127/13)

See seadus reguleerib pärimisõigust ja eeskirju, millest kohtud, muud asutused ja volitatud isikud peavad pärimisasjades lähtuma.

Kinnistusraamatuseadus (*Zakon o zemljišnim knjigama*; NN nr 63/19)

See seadus reguleerib tehingute seisukohast asjakohaseid küsimusi, mis on seotud kinnisasja õigusliku seisundiga Horvaatia territooriumil, ning kinnistusraamatu (maa omandiõiguse register (*gruntnovnica*)) pidamise viisi ja vormi, kui teatavate maatükkide suhtes ei ole tehtud erikorraldusi.

Tsiviilkohtumenetluse seadus (*Zakon o parničnom postupku*; NN nr 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – konsolideeritud tekst, 25/13 ja 89/14)

See seadus reguleerib menetluskorda, mille kohaselt kohtud menetlevad ja lahendavad vaidlusi, mis on seotud üksikisikute ja kodanike põhiõiguste ja -kohustuste ning kodanike isiklike ja perekonnasuhetega, ning töö-, kaubandus-, varalisi ja muid tsiviilvaidlusi, kui seaduses ei ole sätestatud, et kohtud peavad mõnd neist vaidlustest lahendama mõne muu menetluskorra kohaselt.

Täitemenetluse seadus (*Ovršni zakon*; NN nr 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 ja 73/17)

See seadus reguleerib menetlust, millega kohtud ja notarid pööravad täitmisele täite- ja ametlikel dokumentidel põhinevaid nõudeid (täitemenetlus), ja menetlust, millega kohtud ja notarid nõuavad sisse nõude tagatise (tagatismenetlus), kui eraldi seaduses ei ole sätestatud teisiti. See seadus reguleerib ka täitemenetluse ja tagatismenetluse alusel tekkinud materiaalõiguslikke suhteid.

B) Kõige olulisemad õigusalaast koostööd reguleerivad õigusaktid

Rahvusvahelise eraõiguse seadus (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*; NN nr 101/17)

See seadus reguleerib:

1. rahvusvahelise mõõtmega eraõiguslike suhete suhtes kohaldatavat õigust;
2. Horvaatia Vabariigi kohtute ja muude ametiasutuste pädevust ja töökorda käesoleva loetelu punktis 1 osutatud õigusküsimustes;
3. välisriigis käesoleva loetelu punktis 1 osutatud õigusküsimustes tehtud kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist.

Üksikasjalikumat teavet leiab siit:

<https://pravosudje.gov.hr/pristup-informacijama-6341/zakoni-i-ostali-propisi/zakoni-i-propisi-6354/6354>

[Lisateave](#)

■ Viimati uuendatud: 30/09/2021

Käesoleva veebilehe asjaomaseid keeleversioone haldavad asjaomased liikmesriigid. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Euroopa Komisjon ei võta vastutust selles dokumendis sisalduva ega viidatud teabe ega andmete eest. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.